

ע"פ 4747/13 - המערער בע"פ 2116/12, פלוני, המערער בע"פ 4747/13; פלוני נגד המשיבה: מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4747/13

ע"פ 2116/12

לפני:

כבוד השופט ס' גובראן

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופט ע' פוגלמן

המערער בע"פ 2116/12: פלוני

המערער בע"פ 4747/13: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
מיום 2.2.12 בת"פ 48795-11-10 שניתן על ידי כבוד
השופט ת' כתילי - סג"נ

תאריך הישיבה: בשם המערער בע"פ 4747/13
י"ד באלול התשע"ד עו"ד ניזאר עבוד
(9.9.2014)

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול

בשם שירות המבחן לנוער: גב' שלומית מרדר

פסק-דין משלים בעניינו של המערער בע"פ 4747/13

השופט ס' ג'ובראן:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ת' כתילי - סג"נ) בת"פ 48795-11-10, מיום 27.05.2013, במסגרתו הושטו על המערער בע"פ 2116/12 (להלן: המערער 1) שלוש עשרה שנות מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ש"ח ופיצוי בסך 5,000 ש"ח לכל אחד מהמתלוננים. על המערער בע"פ 4747/13 (להלן: המערער 2) הושטו ארבע שנות מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי. ביום 11.2.2014 החלטנו להפחית את עונש המאסר שהוטל על המערער 1 ולהעמידו על תשע שנות מאסר בפועל. הליך זה נסוב סביב גזר דינו של המערער 2.

רקע והליכים

1. המערערים הודו במיוחס להם בכתב אישום מתוקן והורשעו בשתי עבירות שוד בנסיבות מחמירות, עבירת ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות ועבירת גניבה. כן הודה המערער 2 במיוחס לו בכתב אישום נוסף, במסגרת ת"פ 28347-08-11, אשר במסגרתו יוחסו לו עבירות של התפרצות למגורים במטרה לבצע עבירה ואשר צורף לת"פ 48795-11-10, מושא הערעור שלפנינו.
2. על-פי כתב האישום המתוקן בת"פ 48795-11-10, ביום 3.11.2010, סמוך לשעה 2:00, לאחר שהחליטו המערערים לבצע שוד, הגיעו לחנות "אלונית" בתחנת דלק, כשהם מצוידים באקדח קפצונים, כפפות וכיסויי לפני. המערער 1 פתח בחוזקה את חנות החלון, איים על המתדלק באמצעות אקדח הקפצונים והורה לו למסור לידיו את הכסף שנמצא בקופה. לאחר שהוציא המתדלק כסף מהקופה ומסרו למערער 1, איים גם המערער 2 על המתדלק, אשר מסר לידיו מטבעות שהוציא מהקופה. ביום 7.11.10, בסמוך לשעה 17:45, נכנסו המערערים לחנות בתחנת דלק נוספת, כשפניהם מכוסות ועל ידיהם כפפות. המערער 2 נעמד מול דלפק החנות מאחוריו עמדה עובדת (להלן: המתלוננת). המערער 1 ניגש אל המתלוננת, קשר את ידיה מאחורי גבה, הכניס אותה לחדר השירותים שבמקום, קשר את רגליה והותירה שם. המערערים גנבו כסף שמצאו בקופת החנות, את מכשיר הסלולארי של המתלוננת וחפיסות סיגריות. ביום 9.11.2010 בסמוך לשעה 20:55 הגיעו המערערים לחנות הנוחות "So Good" שבתחנת דלק שלישית, כשהם מצוידים באקדח קפצונים וכיסויי לפני. המערער 1 איים על המתדלקת באמצעות אקדח הקפצונים, אך משהבחינו כי אדם נוסף הגיע לחנות נמלטו מהמקום. לפי כתב האישום הנוסף בו הודה המערער 2, עובר למקרים אלה, ביום 29.10.2010 בשעה שאינה ידועה, התפרץ המערער 2 לחדר בבית מלון, דרך חלון, במטרה לבצע גניבה, ולקח שני תיקים אישיים של הנשים שהשתכנו באותו החדר.

בית המשפט המחוזי

3. בגזר דינו קבע בית המשפט המחוזי כי המערער 2 לא השכיל לנצל את ההזדמנות השיקומית שניתנה לו, וכי שיתוף הפעולה שלו נבע בעיקר מרצונו להתחמק מעונש מאסר. בית המשפט התחשב לקולה בגילו הצעיר של המערער 2, אשר היה קטין בעת ביצוע העבירות, בנסיבות חייו, בעובדה כי הודה במיוחס לו בכתבי האישום, בעובדה כי מדובר במאסרו הראשון ובכך ששהה במשך תקופה ארוכה במוסד טיפולי סגור.

טיעוני המערער 2

עמוד 2

4.

המערער 2 טוען כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לגילו הצעיר ולעובדה כי העבירות בהן הורשע בוצעו בהיותו קטין, וכי נגרר אחרי המערער 1, המבוגר ממנו בארבע שנים. כן טוען המערער 2 כי בית המשפט לא נתן משקל מספיק לעובדה כי הוא סבל מהתמכרות לסמים ואלכוהול, עובדה אשר השפיעה לרעה על התנהגותו ותרמה למידת מעורבותו בעבירות בהן הורשע. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לעובדה כי באירועים שבגינם הורשע לא היה שימוש באלימות פיזית קשה ולא נגרמו נזק או חבלה למתלוננים.

5.

לגישת המערער 2, טעה בית המשפט כשבחר לצדד בענישה מחמירה, מכיוון שהעבירות בוצעו בהיותו קטין ומכיוון שעבר תהליך טיפולי ארוך טווח, אשר נמשך כשנתיים ונפסק בעקבות הרחקתו, בעקבות טענה בדבר הפרת כללי הקהילה הטיפולית. המערער 2 סבור כי בית המשפט התעלם מהפגיעה הקשה שתיגרם לו בעקבות ריצוי תקופת מאסר ממושכת. לטענתו, בית המשפט טעה כשהעדיף את הפן ההרתעתי על פני הפן השיקומי-טיפולי בעניינו, בייחוד לנוכח היותו בחור צעיר בעל רישום פלילי יחיד, ללא הרשעה, בעבירה של אחזקת סכין. לגישת המערער 2, התסקיר שהתקבל בעניינו מדגיש את הצורך בהמשך תהליך הטיפול למען שיקומו. בנוסף, טוען המערער 2 כי תקופת מאסר בפועל כה ממושכת עלולה לפגום במאמציו להשתחרר מהתמכרותו לסמים ואלכוהול.

דיון והכרעה

6.

כאמור לעיל, ביום 11.2.2011, בפסק דין חלקי, נוכח הסכמת המשיבה כי רף הענישה בעבירות אותן עבר המערער 1 נע בין תשע שנים לעשר שנות מאסר בפועל, החלטנו להפחית את תקופת מאסרו של המערער 1 לתשע שנות מאסר בפועל. באשר למערער 2 הורינו על עריכת תסקיר שירות מבחן מעודכן, טרם מתן פסק דין בערעורו. בתסקיר מיום 12.8.2014 צוין כי המערער 2 הצליח לסיים בהצלחה את לימודיו בקורס חיווט, והחל לעבוד בתחום זה במפעלי התעשייה האווירית בבית הסוהר. עוד צוין כי הוא משתף פעולה בטיפול הפרטני והקבוצתי, וכי עושה רושם שהוא עובר תהליך טיפולי משמעותי, אשר בא לידי ביטוי בשינוי בדרכי החשיבה שלו, לקיחת אחריות על מעשיו, התנהגות תקינה בכלל ללא בעיות משמעותיות, והבעת מוטיבציה להמשיך בהליך הטיפול.

7.

הגענו למסקנה שמתחם הענישה שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי בעניינו של המערער 2 אינו חורג ממדיניות הענישה ההולמת את נסיבות העבירות ואת נסיבותיו האישיות, שכן בית משפט המחוזי נתן דעתו לחומרה שבמעשי המערער 2 אך גם לנסיבותיו הפרטניות ובתוך כך לגילו הצעיר ולנסיבות חייו הקשות. יצוין כי בדיון שהתקיים בפנינו הסכים בא כוח המשיבה, בהגנתו, להפחתה של שישה חודשים מתקופת המאסר שהוטלה על המערער 2. אכן, אין להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע המערער 2 ובמעשיו, אשר כללו תכנון מראש והטלת מורא בציבור. יחד עם זאת, כבר נקבע על-ידי בית משפט זה כי בבואו לגזור את העונש, על בית המשפט לשקול, בצד שיקולי ענישה אחרים, גם את שיקולי השיקום, במיוחד כאשר מדובר בנאשם צעיר, כפי שמדובר במקרה שלפנינו (ראו ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (2013)). על כן, מצאנו כי יש מקום להתחשב בעובדה שמאז הדיון שהתנהל בפנינו, המערער 2 הראה התקדמות מאוד משמעותית בהליך השיקום. כך עולה מתסקיר שירות המבחן המעודכן וכן מדברי קצינת שירות המבחן, אשר בדיון שהתקיים בפנינו אמרה כי מעטים המקרים בהם נתקלה בשיפור כה משמעותי כמו במקרה של המערער 2.

8.

סוף דבר, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל של המערער 2 יופחת בשנה ויעמוד על שלוש שנות מאסר

בפועל.

ניתן היום, כ"ח בתשרי התשע"ה (22.10.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט